

Nr 369.

Av herrar Werner och Andersson i Hedensbyn, om anslag till förbättring av bygdevägar och ödebygdevägar.

I samband med beslutet om vägväsendets förstatligande ha vissa ändringar vidtagits beträffande anslagen till vägbyggnadsändamål. Anslagen utgå ej längre såsom bidrag till vägdistriktet, utan skola helt disponeras av den statliga vägorganisationen. Med anledning härav ha vissa ändringar av anslagsrubrikerna företagits. I riksstaten upptas numera fyra olika anslagsrubriker, nämligen nyanläggning av bygdevägar, nyanläggning av ödebygdevägar, byggande av huvudvägar och förbättring av bygdevägar och ödebygdevägar.

Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen hyser den uppfattningen att förbättringsarbeten på landsbyggdens vägar böra utföras i rätt stor omfattning. Den senaste tidens ökade trafik med tunga bilar har i vissa fall överanstängt vägarnas bärande lager, så att förstärkningsarbeten blivit erforderliga. Vidare anser styrelsen, att förstärkningar och ombyggnader av mindre broar, för vilka broanslaget icke tages i anspråk, bli erforderliga.

Med anledning härav har styrelsen föreslagit vissa höjningar av de nämnda anslagen, vilka upptagits i årets statsverksproposition. Så har anslaget till byggande av huvudvägar höjts från 2 till 4,5 milj. kronor och anslaget till förbättring av bygdevägar och ödebygdevägar från 1 250 000 kronor till 1 500 000 kronor. Av det förstnämnda anslaget avses huvudparten komma att tas i anspråk för förbättringsarbeten; endast en ringa del skulle användas för nybyggnader. Anslagsbehovet för förbättringar av huvudvägarna synes alltså vara tämligen väl tillgodosett. Däremot förefaller anslaget till förbättring av bygdevägar och ödebygdevägar vara för knappt tilltaget, det uppgår ju endast till en tredjedel av anslaget till huvudvägarna. Denna uppfattning synes oss vara desto mera berättigad som anslaget till bygde- och ödebygdevägar även är avsett att tagas i anspråk för smärre förbättringsarbeten på enskilda vägar, som skola intagas till allmänt underhåll.

Behovet av goda vägar även för mera avsides liggande bygder är stort, och särskilt ömmande är behovet i fråga om ödebygderna. Icke minst för folkförsörjningen är ett väl ordnat och väl underhållet vägnät av utomordentlig betydelse. Bygdevägar äro lika viktiga som huvudvägar. Vi anse därför, att det av Kungl. Maj:t äskade anslaget på 1,5 milj. kronor till förbättring av bygdevägar och ödebygdevägar bör höjas till det dubbla beloppet eller 3 milj. kronor. För att så skall kunna ske, kan man eventuellt ifrågasätta någon minskning av andra anslag till vägväsendet, exempelvis anslaget till

byggande av huvudvägar och i viss mån även anslaget för bidrag till byggande av gator och vägar i städerna.

Med anledning av vad som anförts få vi hemställa,

att riksdagen måtte till förbättring av bygdevägar och ödebygdsvägar för budgetåret 1944/45 anvisa ett reservationsanslag av kronor 3 000 000: —.

Stockholm den 22 januari 1944.

Osc. Werner.

Lars E. Andersson,
Hedensbyn.
